

mos, fiatalokat vonzó szekta célkitűzése. Ezt a részegséget a drog ideológiája, meg bizonyos keleti elmélkedési módok együttese hozza létre – és a legkevezebb, hogy mindez nem ad semmit. A kereszténységnek erre a problémára oda kell figyelnie nem csupán ösztönösen, hanem az elméleti válaszadás szintjén: a megtévesztett, lépre csalt fiatalok és kevésbé fiatalok a nemlét részegségében a lét súlyáról-felelősségéről szeretnének megfedkezni. Ellenkezőleg, szilárdan kell ragaszkodni a fáradságosabb, ám kiegyensúlyozottabb igazsághoz, miszerint Krisztus igája édes és könnyű – a lét (*exsistentia*) igája ez, amely a maga integritásában „világosságról világosságra” halad. Ez is eredményezhet extázist, ám ez a világosság extázisa és nem a démoné, vagyis az agyonhallgatott, letagadott Gonoszléleké. Ily módon az isteni ténykedés (*divinum officium*) fényességnek kell, hogy maradjon, az öntudat fénye és az egész közösség felé fordulva, amely tudja, hogy csakis ennek a fényességnek köszönheti saját arculatát.

Fordította Török József

Szent Ambrus

Hajnali himnusz (Splendor paternae gloriae)

Ki Atyád fénylő tükre vagy,
ki fényét fényvel hirdeted,
fénytől való fény s fényt adó,
nappalt ékítő napvilág,

igaz napunk, jöjj, tündökölj,
ragyogj fel, örök fénysugár,
áraszd ki ránk Szent Lelkedet,
gyűjtsd meg szívünket lángolón!

Imánk szólítja az Atyát,
örök dicsőség szent Urát,
aki malasztot bőven ád,
hogy rontsa szét a bűnhomályt.

Jótetthez adjon jó erőt,
törje le ártónk vad fogát,
bajokban is legyen velünk,
adjon erőt, ha szenvedünk!

Vezesse lelkünk szüntelen,
testünk is tiszta s hű legyen,
hitünk lobogjon lelkesen,
ne rontsa bűnnek mérgé sem!

Krisztus legyen mi ételünk,
töltsön be hit, ha szomjazunk,
élvezzük együtt boldogan,
a Lélek józan mámorát!

Napunk vidáman teljen el,
becsületünk a virradat,
hitünk legyen a déli nap,
s lelkünk ne tudjon esthomályt!

A hajnal hozza nappalunk,
hajnalban teljes már napunk:
mint Atyjában ragyog Fia
s Igében teljes az Atya.

Csanád Béla fordítása